



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3621/2021
21.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Весне Субић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Драгомир Вулетић и Ненад Вулетић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Суботици, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 571/20 од 31.03.2021. године, на седници одржаној 21.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 571/20 од 31.03.2021. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 571/20 од 31.03.2021. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца.

Образложење

Основни суд у Суботици, пресудом Прр1 395/2019 од 14.04.2020. године, делимично је усвојио тужбени захтев (став први изреке), тако што је обавезао тужену да исплати тужиоцу на име имовинске штете на основу повреде права на суђење у разумном року, износ од 32.464,86 динара, на име главног дуга и износ од 83.575,77 динара на име камате обрачунате на главни дуг до 11.05.2009. године, све у року од 8 дана од дана достављања преписа пресуде, под претњом принудног извршења (став други изреке). У преосталом делу, одбио је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 32.464,86 динара за период од 11.05.2009. године до исплате, захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 83.575,77 динара за период од 11.05.2009. године до исплате и захтев за исплату законске затезне камате на износ исплаћеног потраживања у износу од 4.686,85 динара за период од 11.05.2009. године до 30.08.2019. године (став трећи изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 23.400,00 динара, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, у случају доцње са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до дана исплате, под претњом принудног

извршења (став четврти изреке). Одбио је захтев за накнаду трошкова тужене (став пети изреке).

Виши суд у Суботици, пресудом Гжрр 571/20 од 31.03.2021. године, одбио је жалбе тужиоца и тужене и потврдио пресуду Основног суда у Суботици Ппр1 395/2019 од 14.04.2020. године (став први изреке). Одбио је захтев тужиоца за накнаду трошкова на име састава жалбе у износу од 14.400,00 динара (став други изреке). Одбио је захтев тужене за накнаду трошкова на име састава жалбе у износу од 12.000,00 динара (став трећи изреке). Одбио је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на жалбу у износу од 7.200,00 динара (став четврти изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Из образложења побијане другостепене пресуде произлази, да је првостепени суд досудио тужиоцу накнаду имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, на основу одредбе члана 172. став 1. Закона о облигационим односима и применом мерила за оцену трајања суђења у разумном року из члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Затим, да се не доводи у питање правилност одлуке суда о досуди тужиоцу имовинске штете у износу од 32.464,86 динара на име главног дуга и износа од 83.575,77 динара на име камате обрачунате на главни дуг утврђене и признате у стечајном поступку, обрачунате до отварања стечајног поступка изазване повредом права на суђење у разумном року у стечајном поступку који непримерено дуго траје (поступак стечаја над ИМК "29. новембар" АД Суботица је отворен решењем Привредног суда у Суботици бр. СТ 12/2009 од 11.05.2009. године).

Одредбом члана 85. став 1. Закона о стечају („Службени гласник РС“ бр. 104/09, 99/11, 71/12 – УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18) је прописано да, за необезбеђена потраживања у стечајном поступку, обрачунавање уговорних и затезних камата престаје даном отварања стечајног поступка.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, имајући у виду да тужиоцу не припада право на затезну камату на износ главног потраживања од дана отварања поступка стечаја, у смислу одредбе члана 85. став 1. Закона о стечају, па тужилац зато тражену накнаду штете у висини затезне камате не би могао наплатити ни у поступку стечаја да је окончан у разумном року (правни став изражен у решењу Врховног касационог суда Рев 3570/2020 од 08.10.2020. године).

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 413, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 18.03.2019. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 120.727,00 динара.

У конкретној ситуацији се ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, па се ради о поступку у спору мале вредности, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Како је одредбом члана 467. ЗПП прописано да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона, а овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, то ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**